

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

VESNICE ROKU 2016

PARDUBICKÉHO KRAJE

PARDUBICKÝ KRAJ

Úvodní slovo

Vážení přátelé,

v roce 2000 se stala obec Sebranice vůbec první, která získala Zlatou stuhu a cenný titul Vesnice roku Pardubického kraje. O šestnáct let později přesvědčily Sebranice odbornou komisi, že si za svou neustálou aktivní činnost zaslouží další vítězství. A to je právě podstata této soutěže. Přejeme si, aby obce i nadále prezentovaly to, co je u nich nového, lepšího a proč je život v nich příjemný.

Při cestách naším krajem intenzivně vnímám rozvoj, který je na venkově patrný, a proto jej také jako Pardubický kraj co nejvíce podporujeme. Snažíme se o to především prostřednictvím Programu obnovy venkova, v němž byl stejně jako loni navýšen objem prostředků, a to až na 50 milionů korun. Chceme tak obce motivovat k novým projektům, které se přímo projeví na kvalitě života místních občanů.

Jsem přesvědčený, že vynaložené prostředky napomohou k dalšímu harmonickému rozvoji obcí, na které pak budou hrdí především jejich obyvatelé a také celý kraj. Zároveň bych chtěl vyzvat ty obce, které ještě nenašly odvahu pro přihlášku do soutěže Vesnice roku, aby tak učinily třeba již v příštím roce.

Letos je třeba v první řadě pogratulovat Sebranicím a pak také dalším významným obcím, respekt a poděkování si však zaslouží všechny zúčastněné obce. Těším se na příští rok, kdy se opět dočkáme spousty inspirativních projektů.

Martin Netolický, hejtmán Pardubického kraje

Vážení přátelé venkova,

soutěž Vesnice roku a venkov – toto spojení funguje již více než dvacet let. Za tu dobu se zapojily desítky obcí různých velikostí z rozdílných mikroregionů našeho kraje. Jedno mají společné, a to fakt, že život na venkově má svoje vlastní kouzlo a každé místo má neopakovatelnou atmosféru. Hodnotící komise soutěže má nelehkou úlohu v posuzování všech aspektů života v jednotlivých obcích, k čemuž má deset členů – odborníků různých profesí. Členové komise dohromady skládají výsledný verdikt nejen po své odborné stránce, ale musí si vytvořit komplexní hodnocení, za kterým si stojí, což ve výsledku tvoří mozaiku oceněných obcí.

Venkov má mnoho zajímavých podob ukrývajících se v zapadlých zákoutích obcí s jeho rozmanitým kulturním projevem a ukrývá před návštěvníky překvapení, která stojí za to objevovat. Tím nejzajímavějším, co lze na venkově najít, jsou jeho obyvatelé, kteří dohromady tvoří to, co dělá vesnici vesnicí.

Jozef Petrenec, předseda hodnotitelské komise a starosta obce Dřítěč

Vážení přátelé a příznivci venkova, rozvoj obcí a vesnic je především o lidech. O jejich snaze a chuti vylepšovat a zkrášlovat prostředí kolem sebe. Soutěž Vesnice roku Pardubického kraje je jakousi přehlídkou a především oceněním této činnosti.

Proto je také těžké vybrat vždy jen jedinou, která získá Zlatou stuhu. Není možné přepočítat lidské úsilí na body. Důležité však je, že snaha všech občanů vede k tomu, aby jejich vesnice byla nejen atraktivní na pohled, ale především aby život v ní byl rozmanitý a zábavný.

Je třeba ocenit všechno, co za každým i sebemenším projektem stojí – často dobrovolná práce a také nezbytné finanční prostředky. Při svých cestách po venkově vnímám názory, že právě finance bývají jednou z největších překážek. Proto jsme se stejně jako v minulém roce navýšili prostředky, které rozdělujeme obcím prostřednictvím Programu obnovy venkova, o dalších pět milionů korun.

Zvelebování okolí, opravy či vylepšování všeho možného je proces, který nikdy nekončí. Vždycky se najde něco, co by zasloužilo obnovu. To je fakt, který by neměl obce od účasti v soutěži Vesnice roku Pardubického kraje odradit. Nic není nikdy dokonalé, je ale možné o dokonalost usilovat, protože výsledek vždycky stojí za to.

Poděkování tak rozhodně patří všem obcím, které se do soutěže zapojily. Zároveň gratuluji občanům oceněných obcí, jejich starostům a zastupitelům. Je vidět, že jim život u nich na vesnici dělá radost. Uznání si zaslouží také členové hodnotící komise a organizátoři soutěže.

Václav Kroutil, radní Pardubického kraje pro životní prostředí, zemědělství a venkov

VESNICE ROKU
V PROGRAMU OBNOVY VENKOVA

Sebranice

Zlatá stuha – vítěz krajského kola.

Okres: Svitavy

Počet obyvatel: 985

Rozloha: 1169 ha

Starostka: Lenka Karalová

Obec vznikla sloučením tří samostatných obcí – Sebranic, Pohory a Kaliště a osad Třemošná a Vysoký Les v roce 1951. Významnou institucí byl v osadách vedle rychty kostel s farou. Život v obci se počátkem 19. století podstatně měnil. Centrum, kterým byla zpočátku rychta v Třemošné a na Pohoře se přesouvá do okolí kostela, fary a školy na Sebranicích. Obec působí malebně, na první pohled se jedná o bydlení v lese, kdy i v zastavěné části je značná plocha zeleně přírodního charakteru. Sebranice se rozkládají v terénu s velkými výškovými rozdíly, přičemž je respektována historicky daná zástavba a k nové výstavbě se využívá daný kopcovitý terén tak, aby nebyla zastavěna orná půda. Místní ráz obce tvoří většinou zemědělské usedlosti význačného půdorysu s uzavřeným dvorem. Během celého roku se v Sebranicích na různých místech odehrává řada kulturních, společenských, sportovních a vzdělávacích akcí. Hlavním cílem a společnou myšlenkou těchto konání je vzájemná propojenost a spolupráce všech věkových skupin obyvatelstva od dětí až po seniory. Na konání všech akcí se podílejí spolky obce, kulturní komise obce, farnost, Salesiánské středisko a obec Sebranice (např. masopust, Poutová zábava či Předsilvestrovské posezení). V obci je poznávací stezka s názvem „Sebranice v historii a současnosti“, má 12 zastavení a je dlouhá 8,5 km. V letních měsících občané Sebranic, ale také lidé z širokého okolí, hojně navštěvují koupaliště a sportoviště s plážovým volejbalem, tenisovým kurtem, stolním tenisem. Velmi oblíbená je osada Vysoký Les, kde v místním lese lidé rádi houbaří, ale také mohou pohladyt svoji duši návštěvou nově zrekonstruovaných tří kaplí, anebo si udělat procházku sněženkovým údolím.

Leštinka

Ocenění Bílá stuha – za činnost mládeže.

Okres: Chrudim

Počet obyvatel: 151

Rozloha: 159 ha

Starosta: Luboš Kropáček

Východočeská obec Leštinka leží jihovýchodním směrem od Chrudimi v pahorkaté části Českomoravské vysočiny ve výšce 384 metrů nad mořem. Její dolní část se rozprostírá v údolí rokliny podél pravého břehu potoka. Zbývající obydlí, v minulosti především hospodářská stavení, se nacházejí v horní části. Dle doložených historických údajů obec vždy náležela k Rychmburskému panství a také první písemná zmínka o ní pochází z 8. června 1392, kdy byl do zemských desek v Praze vložen zápis, jímž předává Smyl Flaška z Rychmburku panu z Berkova a panu Bočkovi z Poděbrad hrad Rychmburk, Skuteč, Hlinsko, Svratku a 58 obcí tohoto panství. Název vsi, jak uvádí kronika psaná od roku 1839, nepochybně vznikl podle řeky Leština tekoucí okolo vesnice. Dnes je vodní tok po létech přejmenován na Žejbro. Mezi historické památky v obci patří železný kříž s Kristem stojící na horní návsi, který byl ustaven v roce 1833. Letopočet 1931, jenž je vyryt na podstavci, znamená datum posledních úprav. Zvon z dřevěné zvoničky z roku 1832 byl zabudován do střechy hasičské zbrojnice. Přírodní památky zastupuje mohutný dub letní s obvodem kmene 510 cm a výškou 31 m, který roste v zahradě starého mlýna na křižovatce silnic Leštinka – Skutíčko – Vrbatův Kostelec. V přilehlém lese Dusavec je vytesána v pískovcovém bloku jeskyně Drápka. Od června 2008 je obec držitelem dekretu o udělení obecního znaku a vlajky. Ten jí byl předán z rukou předsedy poslanecké sněmovny Milošlava Vlčka. Dříve se v okolí Leštinky těžil kvalitní kámen na výrobu žulových kostek a chodníkových obrubníků, kterými jsou dlážděna náměstí významných a slavných měst po celé republice. Bývalé zatopené lomy, které se nacházejí po okolí, slouží jako velmi oblíbená místa ke koupání.

Dolní Újezd u Litomyšle

**Oranžová stuha – za spolupráci obce a zemědělského subjektu
Zlatá cihla v Programu obnovy venkova - Kategorie A – za záchranu
památky místního významu historická budova základní školy.**

Okres: Svitavy

Počet obyvatel: 1966

Rozloha: 1971 ha

Starosta: Stanislav Hladík

Obec Dolní Újezd se nachází na pomezí Čech a Moravy 6 km jihozápadně od Litomyšle v mírně zvlněné krajině na okraji Českomoravské vrchoviny. Je malebně rozložena v členitém terénu po obou stranách údolí říčky Desné. Staletou historií obce dokládá několik stavebních památek, z nichž nejvýraznější je farní kostel sv. Martina, který je obklopen hřbitovem a křížovou cestou. Z velké řady soch umístěných v obci je nejvýznamnější sousoší P. Marie z roku 1737, jehož autorem je barokní sochař Václav F. Pacák. Před budovou školy pak upoutá pozornost monumentální pomník Lukáše Pakosty připomínající selské povstání na Litomyšlsku v roce 1680. Za zmínku stojí i kamenný tzv. Pražský most pocházející z roku 1868. V obci se zachovalo i několik zajímavých památek lidové architektury, ať již selských statků z 19. století, nebo malých roubených chaloupek. Vedle řady pamětihodností nabízí v současné době obec široké spektrum dalších zajímavostí. K všestrannému využití slouží přírodní areál v údolí říčky Desné, kde se každoročně koná začátkem července tradiční „Benátská noc“ a koncem srpna folkový festival „Újezdské babí léto“. V blízkosti areálu se nachází fotbalové hřiště, tenisové a volejbalové kurty a koupaliště se třemi bazény. Celá tato lokalita vytváří ideální prostředí pro kulturní i sportovní vyžití. Díky bohaté historii, kulturní tradici, pospolitosti a dělné atmosféře, která v obci vládne, má Dolní Újezd zcela jistě co nabídnout svým občanům i návštěvníkům. „Nesmírně nás těší, že naše obec letos získala oranžovou stuhu Pardubického kraje. Bylo tak potvrzeno a oceněno to, co je pro naši obec charakteristické a to je těsné sepětí se zemědělstvím a snaha o souznění se zemědělským hospodařením i krajinou,“ říká starosta Stanislav Hladík.

Pustá Kamenice

Diplom za vzorné vedení kroniky.

Okres: Svitavy

Počet obyvatel: 335

Rozloha: 1531 ha

Starosta: Miroslav Myška

Obec Pustá Kamenice leží v nejzápadnější části okresu Svitavy v mírně členitém terénu. Má rozsáhlé katastrální území o rozloze 1531 hektarů, které je zařazeno do CHKO Žďárské vrchy. Katastrem obce probíhá hranice evropského rozvodí Labe – Dunaj. Pustá Kamenice se rozprostírá v údolí potoka zvaného Kamenická voda a kolem silnice III/3548, která nad obcí končí. Nadmořská výška katastru se pohybuje od 585 m. n. m. v části zvané Pec, po 765 m. n. m. na Spáleném kopci. V obci je ZŠ a MŠ, kulturní dům, pošta, knihovna a dva hostince. Obec je kompletně plynofikována, má gravitační splaškovou kanalizaci včetně ČOV, celoobecní vodovod, veřejné osvětlení, rozhlas a pokrytí bezdrátovým vysokorychlostním internetem. Pro volnočasové aktivity je v Pusté Kamenici k dispozici dětské hřiště, sportovní hřiště s umělým povrchem a travnaté hřiště na malou kopanou, u kterého se nachází velké a zastřešené volnočasové odpočívadlo. V současnosti zde žije 335 obyvatel. Pustá Kamenice je přístupná vlakem i autobusem. Největší památkou obce je římskokatolický kostel sv. Anny vystavěný v roce 1680 za přispění Františka Antonína Berky z Dubé, pána Rychmburku. Půdorys kostela je miniaturní kopií chrámu sv. Petra v Římě. Kulturní, sportovní a společenský život zajišťují místní spolky – tělovýchovná jednota, sbor dobrovolných hasičů a klub seniorek. V roce 2011 byla Pustá Kamenice oceněna druhým místem v celostátní soutěži Obec přátelská rodině v kategorii do 500 obyvatel. V soutěži Vesnice roku Pardubického kraje byla v roce 2012 oceněna Bílou stuhou a v roce 2014 Modrou stuhou. Od roku 2014 může Pustá Kamenice užívat obecní symboly v podobě znaku a vlajky.

Horní Ředice

***Cena naděje pro živý venkov - za místní spolkový život a občanskou
pospolitost v obcích***

Fulínova cena za kvalitní květinovou výzdobu v obci.

Okres: Pardubice

Počet obyvatel: 1045

Rozloha: 1111 ha

Starosta: Jiří Kosel

První písemná zmínka o obci pochází již z roku 1336. Archeologické nálezy v lokalitě Hořánka však dokládají osídlení místa již v dobách prehistorických. Nej hustěji jsou obydleny oba břehy Ředického potoka, ale před několika lety se obec začala rozrůstat i podél silnice k Vysokému Chvojnou. Dominantou obce je kostel sv. Václava, u kterého stojí zachovalá starobylá dřevěná zvonice z roku 1729. Jižně od obce u silnice se nachází kříž připomínající bitvu z roku 1758 v tzv. Sedmileté válce. Současná tvář Horních Ředic je dokladem snahy o zkrášlení obce. Vidět můžeme upravené záhony, muškátové sloupky a květinové koše na stožárech veřejného osvětlení, novodobou kašnu s postavou vodníka u budovy školy nebo dřevěné sochy sv. Václava a Jana Husa od mistra Cypriana u hřbitovní zdi. V obci je základní škola (první stupeň), z kulturních institucí pak knihovna. Před několika lety bylo obnoveno ochotnické divadlo, jehož představení na několik sobotních večerů zaplní do posledního místa sál hostince U Červinků. U Ředického rybníka se nalézá sportovní areál s fotbalovým a tréninkovým hřištěm spolu s nově vybudovaným víceúčelovým hřištěm s umělým povrchem a letos otevřeným společenským zařízením Blanka. Blízko školy je další víceúčelové hřiště s umělým trávníkem a u obecního úřadu minigolf a dva tenisové kurty. Na podzim se tu koná tradiční silniční běh s hojnou účastí závodníků ze všech koutů republiky a během roku mnoho dalších zajímavých akcí – Masopust, Ředický borec, Ředická borka, Branný závod, Ředický atleták či Loučení s létem.

Břehy

Ocenění Zlatá cihla v Programu obnovy venkova, kategorie B – za adaptaci objektu mlýna na Výrově.

Okres: Pardubice

Počet obyvatel: 1010

Rozloha: 1132 ha

Starosta: Petr Morávek

Obec Břehy byla založena v přibližně kolem roku 1073 (některé zdroje uvádějí 1083). Kroniky se o ní zmiňují v souvislosti s Opatovickým klášteřem. Po vypálení klášteře husity připadla obec pod držení Diviše Bořka z Miletínka, pána na Kunětické hoře. Nejvýznamnějším obdobím pro obec byla éra pánů z Pernštejna, kteří Pardubické panství ovládali od roku 1495 a vládli zde až do roku 1575. V té době byl v souvislosti s rybníkářstvím na Pardubicku a Bohdanečsku dobudován Opatovický kanál a na něm zřízen jeden z nejvýznamnějších mlýnů – mlýn Výrov, který je nyní v majetku obce. Samotná obec i její okolní krajina působí klidně a je vyhledávaným cílem nenáročných turistických výprav včetně cyklistických. Velmi oblíbený je obcí vybudovaný autokemp u rybníku Buňkov. V poslední době se zde setkávají vozíčkáři z celé republiky, pro které nechal Pardubický kraj postavit bezbariérový přístup do vody. Sportoviště u kempu se stalo vyhledávaným místem pro organizování závodů a mistrovství v různých disciplínách. V obci je základní i mateřská škola, prodejna potravin a smíšeného zboží, tři restaurace, sauna a tenisové kurty. V posledních letech se obec věnuje opravám mlýnu Výrov, který bude v budoucnu sloužit jako sídlo obecního úřadu se zasedacím sálem, sportovními a výstavními prostory a zázemím pro volnočasové aktivity a kroužky. Společenský život v obci navazuje na tradice z minulosti. Dnes již sice nepořádáme masopustní nebo dožínkové průvody, ale v obci se každý rok pořádá několik významných akcí jako třeba Mistrovství ČR lodních modelářů s mezinárodní účastí. Tím vzniklo hned několik tradic nové doby, které sice nenahradí kolorit staročeských tradic, ale svým významem zapojí do dění občany nejen obce, ale i kraje a většího okolí.

České Heřmanice

Ocenění za příkladnou péči o historickou zástavbu ve spolupráci s odbornými organizacemi.

Okres: Ústí nad Orlicí

Počet obyvatel: 568

Rozloha: 997 ha

Starosta: Pavel Eliáš

Městys České Heřmanice leží téměř uprostřed Pardubického kraje nedaleko od měst Litomyšl, Vysoké Mýto a Choceň. Má čtyři místní části České Heřmanice, Chotěšiny, Netřeby a Borová, které se rozkládají na dvou katastrálních územích České Heřmanice a Chotěšiny. První písemná zmínka o Českých Heřmanicích je zaznamenána z roku 1226. Ostatní místní části jsou mladší – Chotěšiny (1307), Netřeby (1661) a Borová (1698). V roce 2006 byly Českým Heřmanicím uděleny symboly – znak a vlajka. Společenský život je velmi bohatý. Sedm místních zájmových sdružení občanů a základní a mateřská škola ve spolupráci s městysem pořádají přes tři desítky kulturních, sportovních a společenských akcí. Nachází se zde obecní úřad, základní škola, mateřská škola, pošta, prodejna, pohostinství, společenský sál, hřiště TJ SOKOL a Centrum volnočasových aktivit s víceúčelovým hřištěm. Všechny místní části jsou napojeny na vodovod a je zde veřejné osvětlení. Návštěvníci obce si mohou prohlédnout venkovskou krajinu plnou rybníků po značené cyklotrase. V roce 2012 byly České Heřmanice v soutěži „Vesnice Pardubického kraje“ oceněny zlatou stuhou. Nyní jsou České Heřmanice dynamicky se rozvíjející městysem, ve kterém se nezapomíná na opravy nemovitostí ve vztahu k úspoře energií a vytápění z alternativních zdrojů energie, výsadbu zeleně a především se klade důraz na celkový rozvoj. Dlouhodobým cílem je, aby se České Heřmanice staly dobrým místem pro život. Rok 2016 je pro České Heřmanice velice významný. Kromě oslav výročí 355 let od založení místní části Netřeby a 790 let od první písemné zmínky o Českých Heřmanicích bude v kronice zapsán další historický milník. Od 14. dubna mohou opět po 93 letech České Heřmanice používat status MĚSTYS.

Koclířov

Ocenění za příkladnou přeshraniční spolupráci.

Okres: Svitavy

Počet obyvatel: 700

Rozloha: 1728 ha

Starosta: Jiří Tesař

Obec Koclířov leží východně od okresního města Svitavy a rozkládá se po obou stranách historické česko-moravské zemské hranice. První zmínka o obci je z roku 1347, ale pravděpodobně byla založena mnohem dříve. A protože patří ke vsím založeným kolonizací, lze její vznik datovat okolo roku 1250. Osada Hřebeč, která je součástí naší obce, je zmíněna již roku 1280, kdy zde stával hrad loupeživého rytíře. Každoročně se v obci koná hudební festival Hřebečský slunovrat. Nachází se zde kaple sv. Josefa a také restaurace U Tety, která je svou kuchyní vyhlášena v širokém okolí. V současnosti v obci žije kolem 700 obyvatel, nicméně před rokem 1945 a nuceným vysídlením německy mluvících starousedlíků zde žilo 1750 obyvatel. V obci je velmi dobrá dopravní obslužnost, což je dáno hlavním silničním tahem z Čech na Moravu po komunikaci I/35, která od roku 1988 obchází obec a od roku 1997 protíná osadu Hřebeč tunelem dlouhým 354 metrů. V obci se nachází obchod se smíšeným zbožím, pohostinství, cukrárna, základní a mateřská škola, kulturní dům a hřbitov s kostelem sv. Jakuba st. a sv. Filomény. Nejvýznamnější dominantou obce je klášter, kde sídlí Fatimský apoštolát. V Koclířově působí také několik aktivních spolků, které zde rozvíjejí kulturní a společenský život. Obec se postupně vrací k zapomenutým tradicím a zvykům. Pro volnočasové využití obec disponuje fotbalovým a volejbalovým hřištěm. Také se zde nacházejí dvě dětská hřiště, která spadají pod základní školu a azylový dům. Obec Koclířov má ve vlastnictví 20 nemovitostí, které z větší části pronajímá k bytovým či podnikatelským účelům. V roce 2014 byla v obci vybudována kompostárna pro zpracování bioodpadu.

Veliny

Ocenění za vzornou spolupráci s dobrovolnými hasiči.

Okres: Pardubice

Počet obyvatel: 452

Rozloha: 652 ha

Starosta: Petr Krejcar

První písemná zmínka o Velinách byla nalezena ve vatikánském archivu roku 1350. Významným datem je r. 1507, kdy Vilém z Pernštejna kupuje Veliny a zahrnul je do svého panství v okolí Pardubic. Lánová obec Veliny nemá další místní části. Obci dominuje dřevěný kostel sv. Mikuláše, který byl postaven roku 1752. Společenský život se v posledních letech velmi silně rozvíjí, navazuje na akce tradiční i vytváří nové. Vzhledem k počtu obyvatel je obec výjimečná existencí počtu spolků a sdružení, množstvím zapojených lidí a šíří aktivit, které využívají i příchozí návštěvníci. Mezi spolky v obci, které pravidelně vyvíjejí činnost pro své členy, patří Sbor dobrovolných hasičů a mladí hasiči, Sokol, Sportovní klub, Klub stolního tenisu, Klub maminek či myslivecké sdružení. Občanské sdružení Veliny s 30 členy pořádá akce osvětového charakteru: naučné přednášky, besedy i veřejné akce (jarmarky, betlémy, setkání). Novinkou je založení konzultačního střediska virtuální univerzity III. věku, která nabízí příjemnou formu celoživotního vzdělávání v rámci své komunity v místě bydliště. V obci se konají pravidelné akce, do jejichž přípravy se zapojuje velké množství obyvatel: hudební koncerty, vánoční jarmarky, masopusty, betlém, taneční bály, tříkrálová sbírka, čarodějnice, sjezdy rodáků, setkání houbařů, setkání historických kol či výstavy železničních modelů. Veškeré akce jsou přístupné široké veřejnosti a návštěvníkům z okolí. Nově je zřízena Mateřská škola. Malebné okolí obce Veliny, pestrý společenský život i areál kostela sv. Mikuláše láká k návštěvě, neboť „Veliny – ve světě jediný“.

Helvíkovice

Ocenění „Skokan roku 2016“

Okres: Ústí nad Orlicí

Počet obyvatel: 477

Rozloha: 1074 ha

Starostka: Jana Kolářová

Obec Helvíkovice nalezneme v severovýchodní části Pardubického kraje v údolí řeky Divoká Orlice a v podhůří Orlických hor. Obec leží na páteřní silnici I/11 v úseku mezi městy Vamberk a Žamberk. Prvním písemným dokladem o Helvíkovicích je kupní smlouva z roku 1365, kterou prodává Jan z Lichtenburka litické panství Jindřichovi z Lipé. V obci působí Sbor dobrovolných hasičů, Myslivecké sdružení DUBINA, Klub žen, První pomoc, Katolická obec, fotbalový oddíl, Divadelní spolek a nově obnovený oddíl stolního tenisu. V obci se koná více než 30 akcí pro veřejnost ročně. Tradičními akcemi pro děti jsou Probouzení broučků, Uspávání broučků, Den dětí či Mikulášská besídka. Pro dospělé je každoročně pořádán letní venkovní koncert pro místní i návštěvníky ze širokého okolí. Lidé se mají možnost pobavit při masopustu, potkat se u táboráku při pálení čarodějnic, při koncertech v kapli sv. Antonína, na výstavách, společně si vyjet na zájezdy, pro seniory je připravována beseda s vedením obce a kulturním programem. Helvíkovice nabízí svým občanům i ostatním zájemcům vzdělávání dětí v mateřské škole, služby místní knihovny, tělocvičnu a sportoviště pro děti a mládež včetně skateparku. Obec je hojně navštěvována turisty, kteří se mohou ubytovat na stylovém statku. V nejtěsnější blízkosti naší obce v Žamberku, části Betlém (dříve v součásti Helvíkovic), stojí rodný domek Prokopa Diviše, vynálezce hromosvodu a bleskosvodu. Uprostřed obce u hlavní silnice se vypíná kaple sv. Antonína, která byla dokončena roku 1894. Na spodním okraji obce se nachází lovecký zámček ve vlastnictví barona Parishe a nedaleko se rozprostírá rybník. Helvíkovice jsou místem, kde se snoubí jak snadná dostupnost města, tak i blízká příroda k odpočinku a relaxaci.

Krajská hodnotitelská komise soutěže Vesnice roku 2016

Předseda komise - Jozef Petrevec, starosta obce Dříteč (vítěz krajského kola soutěže 2014)

Místopředseda - Tomáš Dubský, starosta obce Vysočina (vítěz krajského kola soutěže 2015)

Tajemník - Ing. arch. Alena Melicharová, Ministerstvo pro místní rozvoj

Členové - Věra Rálišová, SPOV ČR, SMS ČR

- Eva Klosová, SMO ČR

- Ing. et Ing. Jaroslav Novotný, MZe

- Ing. Jaroslav Vintera, MŽP, SZKT

- Mgr. Jiří Švec, MK, NPÚ

- Jarmila Krajíková, SKIP

- Jaroslava Žáková, Kú Pk

Pro vnitřní potřebu vydává Pardubický kraj

Tisk: Tiskárna Osík, 2016

Náklad: 2500 ks

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

MINISTERSTVO ZEMĚLSTVÍ

Svaz měst a obcí
SMO
ČESKÉ REPUBLIKY

